

TARTU ÜLIKOOLI VILJANDI KULTUURIAKADEEMIA
Muusikaosakond
muusika õppekava

Henrika Trave
ENESE LEIDMINE LÄBI MUUSIKA
Loov-praktilise lõputöö kirjalik osa

Juhendaja: Cätlin Mägi
Kaitsmisele lubatud:
(juhendaja allkiri)

Saaremaa 2020

SISUKORD

SISSEJUHATUS	3
ÕPIKOSEMUSE KIRJELDAMINE	4
1.1. Muusikaõpingud Kärle Muusikakoolis	4
1.2. Pärilismuusikaõpinguid TÜ VKA-s	5
1.3. Vahetusaasta Limericki ülikoolis	6
KONTSERDI KONTSEPTSIOON JA REPERTUAARIVALIK	8
2.1. Kontserdi kontseptsioon	8
2.2. Kontserdi repertuaarivalik	9
2.2.1. Kihnumaa	11
2.2.2. Labajalalood	12
2.2.3. Hämaral liblikad	12
2.2.4. Kohaanuška	12
2.2.5. Lullaby for Mel / Banish Misfortune	13
2.2.6. Hundiloits	14
KONTSERDI KORRALDUS	15
3.1. Täispikast kontsertkavast lühendatud soolokavani	15
3.2. Kontserdi helindamine ning filmimine	16
KOKKUVÕTE	17
KASUTATUD KIRJANDUS	18
LISAD	19
Lisa 1 Lugude noodistused	19
SUMMARY	28

SISSEJUHATUS

Käesolev töö on kirjalik osa minu loov-praktilisest lõputööst “Enese leidmine läbi muusika”. Kirjalik lõputöö annab ülevaate samanimelisele lõpukontserdile eelnenud perioodist. Kontsert leiab aset Saaremaal Kuuse külas, minu vanemate talus. Video- ning helisalvestus toimub maikuu teise nädala jooksul.

Kontserdi kavasse olen valinud lood, mis on seotud minu kujunemisega nii muusiku kui inimesena. Eelkõige on just need lood olnud mulle muusikaliseks inspiratsiooniks, sest alati ei ole võimalik tundeid sõnadesse panna ja läbi muusika saab end väljendada ka ilma sõnadeta. Sellest tuleb ka kontserdi pealkiri - “Enese leidmine läbi muusika”.

Loov-praktilise lõputöö kirjalik töö koosneb kolmest osast. Esimeses osas annan ülevaate oma muusikalisest taustast ning teekonnast Tartu Ülikooli Viljandi Kultuuriakadeemias (edaspidi TÜ VKA) ja vahetusaastast Iirimaal Limericki Ülikooli muusikaosakonnas. Töö teine osa annab ülevaate kontserdi kontseptsioonist ning tutvustab seal kõlavaid palasid. Kolmas peatükk on pühendatud kontserdi korralduslikule poolele, kus kirjeldan täpselt selleks tehtud ettevalmistusi ning selgitan videokontserdi tegemise protsessi.

Esitusele tulev repertuaar koosneb eesti ja iirimaa pärimusmuusikast ning nii enda kui teiste omaloomingust. Kõik seaded olen loonud ise. Seadete tegemisel oli minu jaoks tähtis säilitada pillimängu lõbu ja kuulaja tähelepanu.

Tänan töö juhendajat Cätlin Mägi ning oma perekonda ja kaasmuusikut Kerli Kislõid. Suur aitäh minu kõikidele erialaõpetajatele nii Eestis kui välismaal - Cätlin Mägi, Merike Paberits, Juhan Suits, Blackie O'Connell, Majella Bartley.

ÕPIKOGEEMUSE KIRJELDAMINE

Järgnevates alapeatükkides kirjeldan oma muusikalist teekonda etappide kaupa: kirjeldan oma muusikalise teekonna algust, õpinguid TÜ VKA-s ning Iirimaal Limericki ülikoolis.

1.1. Muusikaõpingud Kärla Muusikakoolis

2003. aastal alustasin ma oma muusikaõpinguid Kärla Muusikakoolis plokkflöödi erialal. Lisaks plokkflöödile alustasin koheselt ka klaveriõpinguid ning seitsme aasta jooksul jõudsin õppida lisaks neile kahele veel väikekannelt, rahvakannelt ning kitarri. Muusikakoolis õppisin peamiselt klassikalist muusikat, kuid tänu väikekandle õpingutele puutusin enda teadmata mingil määral kokku ka pärimusmuusikaga. Minu silmiavardavaks kogemuseks sai Kärla muusikakooli ühine reis 14. Viljandi Pärimusmuusika festivalile 2006. aastal, kus ma avastasin enda jaoks täiesti uue maailma. Hakkasin igapäevaselt kuulama ansambleid nagu Zetod, Svjata Vatra, Otava Yo ja Vägilased. Peale Kärla muusikakooli lõpetamist 2010. aastal alustasin ma kitarriõpingutega Kuressaare Muusikakoolis Toomas Tangu käe all. Peale ühte aastat jätkasin ma seda teekonda Tiit Pauluse juures, kuid kahjuks katkesid minu õpingud tervislikel põhjustel 2013. aastal.

Lisaks pilliõpingutele tegelesin ma ka laulmisega. Kärla põhikooli muusikaõpetaja Marika Aarnise käe all laulsin üle 9 aasta ning osalesime ka mitmetel konkursidel nii trio- kui kvartetiga. Peale põhikooli lõpetamist laulsin edasi Saaremaa Ühisgümnaasiumi segakooris Kredo.

Keskkoolis õppides puudus mul pea igasugune kokkupuude klassikalise muusikaga. Muusikakoolis õppides ei olnud ma tundnud muusika tegemisest suurt rõõmu, vaid

mängisin kõik vajalikud lood lihtsalt noodist ära. Keskkooli kandusid minuga vaid kandlemäng ja laulmine ning klaveril poplugude saatmine. Minu gümnaasiumiaastad möödusidki iseendale musitseerides ning seda tehes, mida ma ise soovisin. Usun, et just nendel aastatel kujunes minu muusikamaitse, sest Viljandi Pärimusmuusika Festivalil käies sain ma tohutu tõuke just pärimuse ja rahvamuusika suunas, mis ajendas mind peale gümnaasiumi lõpetamist otsima uusi võimalusi musitseerimiseks.

1.2. Pärimusmuusikaõpinguid TÜ VKA-s

2015. aastal alustasin ma õpinguid TÜ VKA pärimusmuusika erialal, kus põhipillideks said plokkflööti ning väikekannel. Esialgselt soovisin sisseastumiskatsetele minna väikekandle ning lauluga, kuid lõpuks otsustasin juba seitse aastat vaeva nähtud plokkflöödil ennast siiski edasi arendama hakata. Nii sai minu edasiseks eesmärgiks selle pilliga seonduvatest negatiivsetest eelarvamustest vabaneda.

Esimene aasta möödus mul pärimusmaailma sisse elades ning Cätlin Mägi käe all plokkflööti täiesti teise külje pealt tundma õppides. Kõik senine tehnika, mida olin kasutanud klassikalises muusikas, oli justkui täielik vastand kõigele uuele. Unustada tuli noodid ning kasutusele võtta oma kuulmine, jäigast mängutehnikast ning kramplikest sõrmedest sai trilleriterohke ja voolav pillimäng. Sellele lisaks hakkasime ka kohe esimesel aastal tegelema arhiivisalvestiste noodistamisega. See õppeaasta möödus mul prooviruumides, pilli tundma õppides, oma elevust maandades ning arhiivisalvestiste maailma tundma õppides. Lisaks plokkflöödile oli minu põhipilliks ka väikekannel, mida esimesel aastal Tuule Kanni käe all õppisin.

Enne teise aasta algust jõudsin ma järeldusele, et väikekandlega ei ole mul soovi enam edasi minna ning nii valisin ma oma teiseks pilliks torupilli. Teine aasta plokkflöödil möödus Merike Paberitsi käe all altplokkflöödil pillimehi jäljendades ning paralleelselt Juhan Suitsu eestvedamisel torupilli mängima õppides. Uue instrumendi õppimine andis tohutult indu ja jaksu, et läbi murda kõikidest raskustest, mis tekkisid, sest jõudsin

järeldusele, et ühelt pillilt saab teisele üle kanda nii tehnikat kui lugusid. Nii kandusid plokkflöödi peal mängitud kaunistused ka torupillimängu.

Kolmandal aastal jätkasin ma veel suurema - tenorplokkflöödiga. Selleks ajaks olime Merikesega avastanud ühe ühise huvi, milleks oli iiri muusika. Hakkasime täiendama minu repertuaari, et mind Iirimaa vahetusaastaks ette valmistada. Torupillil hakkasin jäljendama Jaagup Kilströmi ning Tõnu Esloni repertuaari. Tänu Juhan Suitsu vilepilli mänguoskusele keskendusime põgusalt ka vilepilli tundma õppimisele.

1.3. Vahetusaasta Limericki ülikoolis

Peale kolmandat aastat avanes mul võimalus Irimaale Limericki Ülikooli Tantsu- ja Muusikaakadeemiasse pärimusmuusika erialale tudeerima minna. Kuna peale kolme aastat Viljandis tundsin, et minu pillimängu tehnilistest oskustest jääb tihtipeale puudu, võtsin eesmärgiks seda vahetusaasta jooksul arendada nii plokkflöödil kui torupillil.

Minu huvi iiri muusika vastu tekkis juba varajasesst lapsepõlvest, kui vennad selle kuulamisega ka mind nakatasid. Lisaks oli mul pikalt olnud tahtmine välismaale vahetusaastale minna. Esialgu oli see plaan gümnaasiumi ajal, kuid täide läks see ikkagi alles ülikoolis. Nii ühendasingi need kired ning veetsin kaks semestrit Irimaal Limerickis tinavilet (ing. k. *tin whistle*) ja Iiri torupilli (ing. k. *uillean pipes*) õppides.

Irimaal sai mulle osaks tohutu pubi- ja jämmimisekultuur. Igapäevased pubijämmid on Irimaal põhilised lugude õppimise ning repertuaari laiendamise kohad. Lugusid õppisin kas otse oma õppejõududelt või kaastudengitelt, kuid mitte kunagi arhiivisalvestistelt, nagu me seda Eestis teeme. Seal sai kiirelt selgeks ka variatsioonide tähendus ja mõte - ükski muusik ei mänginud mitte ühtegi lugu mitte kunagi ühtemoodi. Iirimaa traditsioonilises muusikas kannab põhimeloodia lugu küll edasi, kuid kõik selle ümber toimuv on puhtalt kaunistuste ning tehniliste vigurite päralt. Ka õppejõududelt lugusid õppides pidin olema avatud mitmetele variatsioonidele, sest iga läbimäng on neil erinev just variatsioonide tõttu.

Vilepillil oli minu õpetajaks Majella Bartley, kes valdab suurepäraselt nii vilepilli kui ka flööte ning viiulit. Iiri torupilli oli mul au õppida Blackie O'Connelli käe all, kes on Iirimaa tuntud kui üks parimaid ja omanäolisemaid torupillimängijaid.

Vilepilliõpingud kulgesid mul väga tõusvas tempos koos uute õpitud nüanssidega, sest huvi iiri traditsioonilise muusika vastu oli sedavõrd suur, et hommikust õhtuni vilepillil iiripäraseid kaunistusi harjutada polnud mingi probleem. Pea iga õhtu toimuvatel jämmidel oli võimalus omandada uusi lugusid ning see andis motivatsiooni ka kiirelt oma repertuaari täiendada, et sealt juba tehniliselt edasi areneda.

Iiri torupilli õpingud kulgesid aga aeglasemas tempos ning seda eelkõige täiesti teistsuguse mängutehnika pärast. Nimelt on Eesti torupillil hääle tekitamiseks tarvis suu kaudu õhk kotti puhuda, kuid Iiri torupillil on ühe käe all õhukott ning teise käe all lõõts, millega õhku kotti pumbata. Kui esialgu ei tundunud, et kotti puhumine lõõtsaga kott pumpamisest väga erineb, siis tegelikkus oli hoopis kurvem. Ligi kuu aega tegin ma ainult harjutusi ühtlase tooni saamiseks ning selle hoidmiseks ja heliredelite mängimiseks. Teisel kuul jõudsime lõpuks ka pilli tunnetuse ning esimeste lugudeni ja sealt edasi omandasin ma repertuaari üsna kiires tempos.

Kui algselt oli mul plaanis repertuaari nii vile-, torupillide kui ka plokkflöötide vahel jagada, siis paraku vahetusaasta jooksul ma sellega ei tegelenud. Küll aga olen peale Eestisse naasmist seda teinud ning minu mängustiilis võib märgata iiripäraseid kaunistusi.

KONTSERDI KONTSEPTSIOON JA REPERTUAARIVALIK

Järgnevas peatükis tutvustan oma diplomikontserdi kontseptsiooni ning selgitan repertuaarivalikut.

2.1. Kontserdi kontseptsioon

Lõpukontsert “Enese leidmine läbi muusika” on minu kujunemise lugu läbi erinevate muusikaliste maailmade, kuhu ma tänu pillimänguoskusele sattunud olen. Kontsert koosneb paladest, mis on mõjutanud nii mind, kui ka mind ümbritsevaid lähedasi inimesi. Iga lugu on pühendusega kellelegi, kes on selle loo kirjutanud minu kujunemisloosse, kes on andnud sellele tähenduse.

Muusika kannab endas emotsioone ning mõjutab inimesi mingil omapärasel moel, tihtipeale ei osata oma tundmusi panna sõnadesse, mis teeb sellest justkui mõistuseülese vormi. Inimeses on palju sisemisi vajadusi, tunge ja soove, mis tahavad saada väljundit ja muusika annab selleks suurepärase võimaluse.

Muusika annab mulle vabaduse ja rõõmu, terviku tunde ja seletamatu rahulolu, et olen saanud osaks millestki, mis on minus kogu aeg olnud, aga mida alles end muusikaliselt väljendades olen hakanud teadvustama. Seega kannan ette oma kujunemise loo just sel kujul, mida olen hakanud teadvustama läbi muusika, mis on muusika teel väljendatav. Öeldakse: “ütle mulle, kes on sinu sõbrad ja ma ütlen sulle, kes oled sina”. Mina tahaksin läbi enda kogemuste öelda: “mängi mulle muusikat, mis on sinu sees ja ma näen, kes sa oled”.

Minu eneseotsingute teekond sai alguse noodist lugude mängimisest ja tollal ei olnud sellel mingit pistmist muusika tegemise nautimisega või enese väljendamisega läbi muusika. Aga kõik muutus peale pärimusmuusika leidmist ja TÜVKA-sse õppima minemist. Nootidest vabanemine ning kuulmise järgi õppimine avas minu jaoks täiesti uue muusikalise maailma, mis võimaldas mul kõike kuuldut - nii väliselt kui seesmiselt - oma pillile üle kanda. Just seesama vabadus oli uueks suunaks minu muusikalisel teekonnal.

2.2. Kontserdi repertuaarivalik

Repertuaarivalik sõltus paljuski nendest lugudest, mis on minu muusikuteel mind kõige rohkem mõjutanud ning kõige tugevamalt mind uskuma pannud, et olen teinud õige valiku ning teen just seda, mis mulle meeldib. Kuna neid lugusid, mis on seda vankumatut usku minus süvendanud, on palju, siis olen valinud endale kõige meelepärasema, mis võtab minu jaoks kokku justkui peamise. Lisaks tunnetuslikule poolele pidasin oluliseks ka oma pärimusmuusika õpingutest ülevaate andmist. Kogu oma õppeperioodi jooksul olen mänginud nii sopran-, alt-, tenor- kui bassplokkflööti, millel on kõigil sama sõrmestus, torupilli ning iiri tinavilet. Kuna igal pillil on minu kujunemisloos oma tähtsus, pidasin vajalikuks igal pillil lugusid ette kanda. Lisaks soolona mängitud paladele pidi kavas olema ka üks lugu duo esituses ning üks ka trio esituses, sest koos musitseerimisel on ääretult tähtis koht minu kujunemisloos. Hetkel riigis valitseva olukorra tõttu esitan koosseisudega planeeritud lood soolona. Lugu “Hämara liblikad”, mida otsustasime juhendajaga soolokavasse mitte jätta, kantakse ette proovisalvestisena.

Tabel 1. *Kontserdi kava*

Lugu	Allikas/Viide	Esitajad ja instrumendid
Kihnumua	TRÜ EKRK I 9, 475/7 (18) < Kihnu - Milvi Sikk ja Ingrid Rüütel < Maria Türk (Aru Mann) ja Anna Türk (Kirsi Anni); viis ja laulusõnad: Ranna Elli	Henrika Trave (torupill)

	(1956) (Aassalu & Luht & Torop 2014, lk 25)	
Labajalalood	1. “Aablinna isandate lugu” ERA, Pl 77 B2 < Lääne-Nigula khk, Taebla v, Kirsimäe k - Herbert Tampere, August Pulst Riigi Ringhäälingus < Villem Ilumäe (parmupill), snd 1870. Noodistanud Cätlin Mägi. (Noodikogu 2020) 2. “Labajalg nr. 1 (nimetus teadmata)” OA 4 < Hiiumaa, Reigi khk - Otto Andersson, Sibeliuse muuseum < Jurri Bruus (hiu kannel). Noodistanud Cätlin Mägi. (Noodikogu 2020) 3. “Rumala isa peatükk” Jüri Tiits, 77a, Vigala khk Naravere k. (Rüütel 1989, lk 57)	Henrika Trave (sopranplokkflööt)
Hämara liblikad	Trad. / RO:TORO. Handi Hullus. [CD]. 2008. Viljandi.	Henrika Trave (torupill), Kerli Kislõi (torupill)
Kohaanuška	TRÜ EKRK I 9, 444/8 (11) < Kihnu - Milvi Sakkis ja Ingrid Ruus < Marina Roosleid ja Marta Pull (Laane Mann) (1956) (Aassalu & Luht & Torop 2014, lk 36)	Henrika Trave (bassplokkflööt)
Lullaby for Mel/Banish	Ross Ainslie “Lullaby for Mel” (2015) https://www.youtube.com/watch?v=7OMyieS2UnM	Henrika Trave (tenorplokkflööt,

Misfortune	Iiri trad. "Banish Misfortune" https://www.irishtune.info/tune/113/	tinavile)
Hundiloits / Sikusarve lugu	Meloodia - omalooming Sõnad - RKM II, 11, 461 (2) <Võnnu khk (Kõiva, lk 51) Sikusarve lugu ERA, Pl 36 A3 < Urvaste khk, Vaabina v, Antsla - Herbert Tampere, August Pulst Riigi Ringhäälingus 1937.a < Otto Hiiop, snd 1856. Noodistanud Cätlin Mägi. (Noodikogu, 2020)	Henrika Trave (laul, tenorplukkflööt)

2.2.1. Kihnumua

Kontsertkava algab merelainetuse helidega, mis on üles salvestatud minu kodusadamas, kus ma esmakordselt seda lugu improvisatoorselt mängisin. Merelainetuse lisamisega soovin kuulajais tekitada just selle tunde, mis oli minul sadamamuulil "Kihnumua" lugu mängides. Lisaks sellele tähistab merekohin justkui minu pärimusmuusiku teekonna alguspunkti merest ümbritsetud Saaremaal elanud neiuna.

Loo introks on aastate jooksul välja kujunenud minule iseloomulik torupilli mängimise alustus. Lugu on õpitud Juhan Suitsult, kes oli minu ainus torupilliõpetaja, seega aluseks olen võtnud temalt õpitud põhimeloodia. Kaunistused on kohati iiripärased ning vilepillilikud. Eelkõige on lugu improvisatoorne.

2.2.2. Labajalalood

Kõik kolm labajalalugu, mis ma oma kontserdil esitan, on esimesest kursusest saati minuga kaasas käinud ning rännanud ka teisele poole maailma Uus-Meremaa etnolaagrisse. Tänu nendele lugudele olen ma leidnud endas labajalaarmastuse, seda nii tantsija kui musitseerijana. Labajala popurriid mängides olen ma näinud maailma kõige võimsamat labajalatantsu ning tundnud kõige suuremat uhkust oma kodumaa ja meie pärimusmuusika üle.

Oma seades esitan Villem Ilumäe poolt mängitud labajalga F-lüüdia-dominant laadis, Jurri Bruusi poolt hiiu kandlel mängitud labajalga G-duuris ning Jüri Tiitsi viiulilugu G-miksolüüdia laadis. Lugude põhiheli muutes soovin tõsta eelkõige kuulaja tähelepanelikkust ning proovin hoida nende kõrva värskena, lugu kaasahaarava ning lõbusana. Variatsioonid on pärit nii vanadelt pillimeestelt kui ka kontserdi käigus tekkivatest olukordadest ehk improvisatoorsed.

2.2.3. Hämara liblikad

“Hämara liblikad” on lugu ansambel RO:TORO plaadilt “Handi hullus” ning tähistab minu elus ühte muusikast kaugenemise perioodi lõppu. Tänu sellele loole võtsin ma uuesti kätte eesti torupilli olles äsja naasnud Iirimaalt, kus Iiri torupilli õpingud olid varjutanud minu huvi eesti torupilli vastu. Seda lugu kuuldes soovisin ennast taas eesti torupillil arendama hakata, sest meloodia oli niivõrd paeluv, et minu kihk seda mängida ületas minu kadunud mängulusti.

2.2.4. Kohaanuška

Bassplokklööd on minu pillipargis olnud kõige lühemat aega, ent uudishimu on ta tekitanud kõige rohkem. Selle imeliku välimusega plokklöödi saamisloo taga seisab rootslane Göran Mansson, kelle muusika juhatas mind just selle pillini. Mansson mängib

bassplokklööti teatud rütmilisusega, mis annab pillile huvitava kõla ning just sellest mängustiilist ja plokklöödist algas ka minu teekond rütmilise mängustiilini.

“Kohaanuška” on lugu, mis oma loomult on lihtsa meloodiaga, kuid see annab just suurepärase võimaluse mängida seda paljude variatsioonidega ning rütmiliselt ka keerukamalt.

2.2.5. Lullaby for Mel / Banish Misfortune

Need kaks lugu on mõlemad pärit Iirimaa, kuid kannavad endas rohkemat, kui ainult Iirimaa saadud kogemusi või teadmisi.

“Lullaby for Mel” on pärit ühe minu suurima eeskuju ja inspiratsiooniallika Ross Ainslie sulest. Antud lugu sattus minu ellu ühel raskel igatsuseajal ning andis edasi täiesti kirjeldamatu täpsusega kõike seda, mis minu sees toimus. See hällilaul pani mind mõistma, et kõiki tundeid ja emotsioone ei olegi võimalik panna sõnadesse, kuid muusika on universaalne keel, mis võib ühendada kahte inimest läbi tundmuste.

Ligikaudu pooleks aastaks oli mu koduks Iirimaa ning meelismuusikaks Iirimaa traditsioonilised palad. Selle kaootilise perioodi minu elus võtab kokku lugu “Banish Misfortune” (eesti k. “*Pagendage ebaõnn*”), mis oli esimene lugu, mille ma ühes Limericki pubis jämmimise käigus ära õppisin. See lugu koosneb kolmest osast - A, B ning C, kus neist viimases mängitakse ühe väga levinud variatsioonina aeg-ajalt madalat seitsmenda astet. Just seesama madal seitsmes aste on nagu tilk tõrva meepotis või väike üllatus rutiinses argipäevas - justkui täielik vastand minu Iirimaa elatud poolele aastale, mis oli täis pidevaid üllatusi ning vaid kohati võis millegagi ära harjuda, kuid sedagi mitte kauaks.

2.2.6. Hundiloits

“Hundiloits” on esimene lugu, mille kirjutasin ühekordsele projektansamlile “Wulf”, mis tekkis koostöös Pärimusmuusika Keskuse ja Viljandi Pärimusmuusika Festivaliga. Hundiloitsu sõnad pärinevad Mare Kõiva raamatust “Eesti loitsud” ning meloodia on omalooming. Selle loo originaalversioon on minu tõlgendus rokk-folgilikust stiilist, sest väga palju on mind mõjutanud ansamblid nagu Nikns Suns, Black Bread Gone Mad või Trad. Attack!.

Minu esimeseks looks sai loits just seetõttu, et mind on alati paelunud nende sõnade maagia ja rütmilisus. Kui eelnevalt mainisin, et olen mõjutatud rokilikest ansamblitest ning üleüldse rokilikust stiilist, siis selles loos said kokku rütmika ning rokk.

Esialgses kavas oli lugu seatud triole. Seades mängisin rütmika ja riffidega ning vokaalselt burdooni ja meloodia vaheldumisega. Soolokavas esitan seda lugu aga hoopis teistmoodi ning lisan loitsule ka Urvastest pärit viiulimängija Otto Hiiopi repertuaarist “Sikusarve lugu”, mis selle temaatikaga väga hästi kokku läheb.

KONTSERDI KORRALDUS

Käesolevas peatükis annan ülevaate kontserdi ettevalmistusest ning läbiviimisest.

3.1. Täispikast kontsertkavast lühendatud soolokavani

Kontsert koosnes algselt suures osas soololugudest, kuid kolm lugu pidid kõlama ka kaasmuusikutega. Viimasteks valisin inimesed, kellega olen kõige rohkem nende aastate jooksul lava jaganud ning kellega tunnen end laval kõige mugavamalt. Tanel Sakrits on mandoliinivirtuoos, kelle energilisus kandub lavalolijatelt publikuni, Elina Kasesalu viiulimäng on väga mitmeid kordi kõlanud minu plokkflöödimänguga koos nii koolikontsertidel, ettemängudel kui ka muudes projektides ning Kerli Kislõi torupillimäng ja mänguind on lausa nakkavad. Proovidega alustasime veebruari lõpus ning kohtusime kahel korral. Kerli Kislõiga jõudsime proovide käigus nii kaugele, et viimasel tegime ka helisalvestise.

Peale eriolukorra väljakuulutamist riigis olin sunnitud proove üksinda jätkama. 14.aprillil otsustas kooli juhtkond lõpukontserdid esialgsel kujul ära jätta, mis nägi ette kontsertkava ümber muutmist koduseks videokontserdiks. Aprilli keskpaigast mai alguseni sättisin ansamblile tehtud seadeid ümber soolopaladeks ning harjutasin uusi arranžeringuid. Ühe loo varasemalt planeeritud kavast esitasin komisjonile ka salvestusena, sest pala oli loodud kahele torupillile ning otsustasin seda lugu soolona mitte esitada.

3.2. Kontserdi helindamine ning filmimine

Kodune videokontsert nõudis heliliselt ning ka visuaalselt võimalikult kvaliteetset teostust, mistõttu üritasin aprilli teises pooles end kurssi viia ka sellega, kuidas videokontserti teostada ning mida selleks vaja läheb. Õnneks tulid kasuks koolist saadud helitehnoloogiaalased teadmised ning kohalik rahvamaja, kellelt sai laenutada vajalikku heli- kui ka videotehnikat. Kontserdi salvestamiseks kasutasin Pro Toolsi programmi, Scarlett 2i4 helikaarti ning shure sm58 mikrofoni, videokaamerana Sony digitaalset videokaamerat.

KOKKUVÕTE

Loov-praktilise lõputöö kirjaliku osa eesmärgiks oli anda ülevaade minu muusikaõpingutest ning avada diplomikontserdi “Enese leidmine läbi muusika” kontseptsiooni ning repertuaarivalikut.

Diplomikontserdi kavasse valisin lood, mis on mind muusikuna kujundanud ning kõige suuremat mõju avaldanud. Noorena valitseb inimestes pidev segadus, kas tehtud erialavalikud on õiged, aga kui selgus lõpuks saabub ning õiged märgid ära tunned, mis segadusest rahu moodustavad, oledki õiges kohas. Minu lõpukontserdis märgivadki just need lood neid kohti, kus tundsin, et olen õigel teel.

Kontserdil tulevad esitusele palad nii eesti kui iiri traditsioonilisest muusikast ning ka autoriloomingut. Terve kava esitan soolona ning mängin sopran-, tenor- ja bassplokkflööti, iiri tinavilet ning eesti torupilli.

Lõputöö esimeses osas andsin ülevaate enda muusikalisest teekonnast Kärla muusikakoolis, TÜVKA-s ning ka vahetusaastal Iirimaal Limericki ülikoolis. Teises osas keskendusin diplomikontserdi kontseptsiooni ning repertuaarivaliku avamisele. Kolmandas osas kirjeldasin kontserdiks tehtud ettevalmistusi ning filmimise- ja salvestusprotsessi.

KASUTATUD KIRJANDUS

Aassalu, H. & Luht, P. & Torop, K. 2014. *Valimik II sajandi I poole seltskonnatantse*. Tallinn: Vali Press

Folk. 2020. Pärimusmuusika Noodikogu.
<https://www.folk.ee/noodikogu/lugu/50-jurri-bruus>, (16.05.2020)

Folk. 2020. Pärimusmuusika Noodikogu.
<https://www.folk.ee/noodikogu/lugu/34-labajalg-aablinna-isandate-lugu>, (16.05.2020)

Folk. 2020. Pärimusmuusika Noodikogu.
<https://www.folk.ee/noodikogu/lugu/27-sikusarve-lugu>, (16.05.2020)

Kõiva, M. 2011. *Eesti loitsud*. Tallinn: Pegasus.

RO:TORO. Handi Hullus. [CD]. 2008. Viljandi.

Rüütel, I. 1989. *Meie repertuaar. Eesti Rahvapillilood I*. Tallinn: Eesti raamat.

LISAD

Lisa 1 Lugude noodistused

Kihnumua

Kihnumua

SKSÄ-L 22. 1987:21 < Kihnu - Pirkko-Liisa Rausmaa < Kihnu rahvamajas vanade tantsude videosalvestus (1987)

Aablinna isandate lugu

www.folk.ee/noodikogu

Labajalg "Aablinna isandate lugu"

Villem Ilumäe
(pärmupill)
Lääne-Nigula

A1

B1

A2

B2

ERA, Pl 77 B2 < Lääne-Nigula khk, Taebla v, Kirsimäe k - Herbert Tampere, August Pulst Riigi Ringhäälingus < Villem Ilumäe, snd 1870. Noodistanud Cätlin Mägi (2014).

Copyright © EPMK

Labajalg nr.1 (nimetus teadmata)

www.folk.ee/noodikogu

Labajalg nr 1 (nimetus teadmata)

Jurri Bruus
(hiiu kannel)
Reigi

A1

B1

A2

B2

A3

Copyright © EPMK

B3

A4

B4

A5

OA 4 < Hiiumaa, Reigi khk – Otto Andersson, Sibeliuse Muuseum < Jurri Bruus. Noodistanud Cätlin Mägi (2015).

Rumala isa peatükk

Rumala isa peatükk

Jüri Tiits, 77a, Vigala khk Naravere k

Kohaanuška

Kohaanuška

TRÜ EKRK I 9, 44/8 (11) < Kihnu, Milvi Sakkis ja Ingrid Ruus < Marina Rooslaid ja Marta Pull (Laane Mann) (1956)

Lullaby for Mel

Lullaby for Mel

Ross Ainslie

7

14

18

24

Banish Misfortune

Banish Misfortune (jig) on The Session

16/05/2020, 18:33

Banish Misfortune

Hundiloits

Hundiloits

Met - sa-sik - kumet - sa-sok - ku met - sa kul - da-ne ku - nin - gas met - sa-hal - li har - va-lou - ga

met-sa-pe-ni pik-ka-lou-ga ä-ra sal-vasa-la-jal-ti ä-ra nap-panä-ge-ma-ta ä-ra puu-tumi-nu pul-li

ä - ra kat-su mi-nu kar - ja mi-ne so-hu so-bis - ta-ma mi-ne laan - de-luu - si-ma - ie

ki - vi kül - ge kis - ku - ma - ie

Sõnad: RKM II, 11, 461 (2)
Viis: Henrika Trave

Sikusarve lugu

www.folk.ee/noodikogu

Sikusarve lugu

Otto Hiiop
(viilul)
Urvaste

ERA, PI 36 A3 < Urvaste khk, Vaabina v, Antsla - Herbert Tampere, August Pulst Riigi Ringhäälingus 1937. a < Otto Hiiop, snd 1856. Noodistanud Cätlin Mägi (2014).

Copyright © EPMK

SUMMARY

The current paper gives an overview of the repertoire and concept of my diploma concert “Enese leidmine läbi muusika” (“Finding myself through music”). This concert marks an end of my traditional music studies in University of Tartu Viljandi Culture Academy.

The concert consists of tunes that have shaped me the most as a musician and had the biggest impact on my journey. As a youngster people often contemplate whether their choice of speciality is the right one for them but if you recognize the signs and find some clarity then you know you are on the right path. The tunes in my diploma concert mark the places where I realised I am doing the right thing for me.

The first part of my paper gives an overview of my musical journey from Kärla Music School to Viljandi Culture Academy and an exchange year abroad in Ireland, Limerick. The second part focuses on the concept and choice of repertoire of my diploma concert. The third part of the paper provides a short overview of the organization of the concert.

The concert “Enese leidmine läbi muusika” took place on the 14th of May 2020 at my birthhome.

LIHTLITSENTS LÕPUTÖÖ REPRODUTSEERIMISEKS JA LÕPUTÖÖ ÜLDSUSELE KÄTTESAADAVAKS TEGEMISEKS

Mina, Henrika Trave (sünnikuupäev 21.05.1997),

1. annan Tartu Ülikoolile tasuta loa (lihtlitsentsi) enda loodud teose “Enese leidmine läbi muusika”, mille juhendajaks on Cätlin Mägi, reprodutseerimiseks eesmärgiga seda säilitada, sealhulgas lisada digitaalarhiivi DSpace kuni autoriõiguste kehtivuse lõppemiseni.
2. Annan Tartu Ülikoolile loa teha punktis 1 nimetatud teos üldsusele kättesaadavaks Tartu Ülikooli veebikeskkonna, sealhulgas digitaalarhiivi DSpace kaudu Creative Commons'i litsentsiga CC BY NC ND 3.0, mis lubab autorile viidates teost reprodutseerida, levitada ja üldsusele suunata ning keelab luua tuletatud teost ja kasutada teost ärieesmärgil, kuni autoriõiguse kehtivuse lõppemiseni.
3. Olen teadlik, et punktides 1 ja 2 nimetatud õigused jäävad alles ka autorile.
4. Kinnitan, et lihtlitsentsi andmisega ei riku ma teiste isikute intellektuaalomandi ega isikuandmete kaitse õigusaktidest tulenevaid õigusi.

Henrika Trave

16.05.2020